

ה"ט 1379/09/18 - ס.ע. נגד ז.ע.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 1379-09-18 ס.ע. נ' ז.ע.

בפני מבקש
כב' סגן נשיא, השופט אסף זגורי
ס.ע. ע"י ב"כ עוה"ד שאדי ג'בארין מטעם הלשכה
לסיוע משפטי
נגד משיבה
ז.ע. ע"י ב"כ סחר עבד אלחלים

בעניין הילדים הקטינים: פלוני, אלמוני, פלמוני, פלונית

פסק דין

1. המבקש הגיש בקשה למתן צו הגנה ביחס לילדיו הקטינים כנגד המשיבה היא אמם. בבקשה טען המבקש, כי המשיבה נהגה כלפי כל הילדים באלימות פיסית ומילולית קשה ועל כן יש להגן עליהם מפניה. עוד הוא הוסיף כי הגיש תלונה במשטרה כנגד המשיבה בסוף חודש יולי 2018 וכי במהלך חודש אוגוסט 2018 היא חתמה על הסכם בו הסכימה לוותר על משמורת הילדים לטובתו. עוד הוסיף המבקש, כי המשיבה סובלת מבעיות נפשיות ופסיכיאטריות קשות ועל כן עלולה להוות סכנה של ממש לילדים.
2. עת הוגשה הבקשה, שהו 3 ילדים אצל האם בבית הוריה בכפר *** ואילו הקטין פלוני שהה אצל המבקש. המבקש עתר לפיכך להורות על העברת 3 הילדים שהיו אצל המשיבה למשמורתו לאלתר.
3. בהחלטה שניתנה במעמד צד אחד על ידי שופט תורן (כב' השופט רונן פיין) ביום 2/9/18 ניתנה הוראה על העברת 3 הילדים למשמורת האב בשל החשש מפני סכנה לשלומם.
4. ביום 4/9/18 הורה אותו מותב על עיכוב ביצועה של ההחלטה לאור בקשת המשיבה לעשות כן ולבקש תסקירי סעד.

עמוד 1

5. ביום 12/9/18 התקיים דיון במעמד הצדדים בפניי ובו נשמעו טענות הצדדים ומענותיהם;

המבקש טען כי אינו יודע היכן 3 הילדים. הוא הביע התנגדות לתסקיר סעד שהוגש על ידי העו"ס לסדרי דין מכפר *** בשל חשש להשפעה עליה מצד משפחה המשיבה. עוד הוסיף המבקש, כי הוא מחזיק בסרטונים המעידים על סימני אלימות בקרבו של הבן פלוני שנבעו ממעשי אלימות של הנמשיבה

המשיבה מצדה הכחישה כל קשר ו/או השפעה על שירותי הרווחה בכפר ***. היא הכחישה קיומו של כל סיכון או סכנה לחיי הילדים. היא טענה ששלוש הילדים שחיים עמה נמצאים במסגרת לימודית, בעוד שכאשר היו אצל האב לא היו במסגרת חינוכית עוד הוסיפה כי הילדים מטופלים ורגועים. לדבריה מי שסבל מאלימות היא האשה והילדים כאשר אחיו של המשיבה אף תקף אותה בסכין בחדר המקלחת בבית המגורים וחרף הפגיעה בה לא נלקחה לטיפול רפואי משך שלושה שבועות, עד אשר נלקחה לבית הוריה על ידי אביה. עוד נטען כי מאז עברו הילדים עם אמם לבית הוריה בכפר *** לא הייתה כל פגיעה בהם ושלומם טוב.

לאחר שמיעת הצדדים ובאי כוחם ועיון בתסקיר סעד ראשוני הוריתי על הגשת תסקיר סעד נוסף, הפעם על ידי העו"ס מכפר *** (מקום המגורים המשותף האחרון של הצדדים), הזמנתי תיק החקירה המשטרתי וקבעתי, כי עניין משמורת הילדים יתברר במסגרת הליכי משמורת ולא במסגרת תיק צו הגנה. מיד לאחר עיון בתיק החקירה הוריתי (ביום 31/10/18) ללשכת הרווחה לשקול בהקדם מעורבות עו"ס לחוק הנוער בשל חשש לשלומם של הילדים, חשש לפגיעה פיסית מצד סביבתם הקרובה וסיכון מיידי להתפתחותם.

6. בית המשפט עיין בתיק החקירה הפלילי שהינו חסוי ועיון בתיק זה מעלה סיפור מורכב שלא גולה על ידי הצדדים בכתבי הטענות השונים או בטענות בעל פה במהלך הדיונים. אין מקום להידרש בפרוטרוט לעדויות, אך אין ספק כי בין המשיבה לבין אחיו של המבקש מר ס. שהינו צעיר ממנו התקיימה מערכת יחסים אינטימית ממושכת, ככל הנראה בידיעה מלאה או חלקית של הורי המבקש. המשיבה טענה לסירוגין כי היחסים נכפו עליה אך ניתן לומר כי קיימות סתירות משמעותיות בעדותה. כאשר מערכת יחסים זו נחשפה ו/או הגיעה לסיומה בדרך לא דרך, גם אירע אירוע של פגיעה בסכין בגופה של המשיבה כאשר גם כאן עדותה מוקשית ביותר שעה שטענה טענות שונות לגבי מי שפגע בה (הורי המבקש, אחיו של המבקש). ועוד עלו טענות לעניין פגיעות בילדיהם של הצדדים על ידי אותו גיס. כאמור, קשה לדעת מה אמת ומה שקר מהטענות ההדדיות השונות ולא פלא שטרם הוגשו כתבי אישום בשל הקושי הראייתי. אך מדובר בסיפור מורכב שהיה חובה על שני הצדדים להביאו בפני בית המשפט על מנת שתהיה בפניו תמונת המצב המלאה. סיפור זה יכול בהחלט להסביר אינטרס של המבקש לעתור בבקשת צו ההגנה כתמיכה ל"תיזה" ולטענות שלו ושל משפחתו כי המשיבה היא האלימה והפוגעת בילדים ומסוכנת להם ומנגד יכול הדבר להסביר בריחה של המשיבה עם 3 מהילדים. כל אחד מהצדדים יכול לעשות שימוש בסיפור המסגרת כתמיכה לגרסתו.

7. מכל מקום, לבית המשפט הוגש תסקיר סעד המונה 17 עמודים, כאשר התסקיר נערך הפעם על ידי עו"ס לסדרי דין מכפר מגורי האב כפר *** (לאור טענותיו וחששו של המבקש מפני

השפעה של משפחת המשיבה על העו"ס בכפר מגוריה - כפר *** והטיית תסקיר 5/9/18 לטובתה).
התסקיר הנוכחי מפורט ביותר ויסודי והוא ממליץ באופן חד משמעי על משמורתם הזמנית של כל
הילדים אצל האם לרבות הבן פלוני שנמצא כעת אצל אביו. אביא כעת מעיקרי התסקיר:

7.1 העו"ס תיארה כי האם שולבה בהליכים טיפוליים אינטנסיביים בלשכת הרווחה בכפר *** יחד עם
הילדים וכי שני הצדדים ראו צורך וחיוניות בקיומו של קשר של הילדים ששניהם אצלם עם ההורה
האחר. אלא שהאב "**לא מנהל את ענייניו**" אלא "**מנהל**" בידי הוריו אשר מתלווים אליו למפגשים
אצל העו"ס **ומסרבים סירוב מוחלט** לאפשר מפגשים של הילד פלוני עם אמו ואף מסרבים לעשות
כן במסגרת מוגנת כגון מרכז הקשר. האב כלל לא דיבר במפגש עם עו"ס מרכז הקשר ואמו ניהלה
את השיח "בשמו" ובמקומו. דפוס זה חזר על עצמו גם בבית המשפט אם כי בגרסה מרוככת ושונה,
כאשר ניכר היה כי אביו של המבקש בעל השפעה רבה ביותר על המהלכים שנוקט המבקש. עוד
עלה בתסקיר, כי הסב, אביו של המבקש החליט שפלוני מתאים יותר לכיתה של החינוך המיוחד
וקיבל החלטה בעניין זה כאשר המבקש אך הגיע לבית הספר כדי לחתום על המסמכים הרלבנטיים.
כאשר פלוני התחיל ללמוד בכיתה לחינוך מיוחד, התנגדו הסבים שימשיך להתחנך על ידה אותה
מחנכת וביקשו מחנכת אחרת. ניכר מהתסקיר כי הסב הוא זה שהיה דומיננטי בכל הנוגע לפלוני
בעוד ההורים פאסיביים ביותר. דיווחי המחנכת בפני העו"ס תיארו הזנחה קשה ביותר של הילד
מבחינה סניטרית, ביגוד והיגיינית. הקטין אף הגיע ללא מזון לבית הספר והמחנכת לקחה על עצמה
לדאוג לו למזון בשעת שהותו בבית הספר. הוא תואר כבעל יכולות דלות ביותר מבחינה חינוכית,
היעדר יכולת הבעה והבנת סוגיות ומצבים חברתיים. הוא מפוחד מכל אדם שאינו מוכר לו, מסתגר
ומופנם ללא חברים בכיתה. הוריו אינם מעורבים בענייני המנוהלים על ידי הסבים כאמור. הקטין לא
מטופל, לא מאובחן וצפויה להתקיים ועדת חריגים בעניינו רק בעוד כחודש ימים.

7.2 משפחתו של האב מאשימה של המשיבה בהתנהגות בלתי מוסרית, ככל הנראה מבחינה מינית.
ייתכן מאוד שלהאשמות אלה יש בסיס וראיות. לא זו הבעיה. הבעיה היא שמשפחת האב מציבה את
הבן פלוני בקונפליקט נאמנויות כאשר בנוכחות העו"ס דורשת משפחת המבקש מהבן פלוני "לספר
את כל אשר הוא יודע" לעו"ס.

7.3 בפגישה עם העו"ס, הקטין ביטא רצון לפגוש באחיו, ברם סירב לפגוש באמו, ביטא בוז ושנאה
כלפיה, לא כינה אותה "אמא" אלא לפי שמה הפרטי "ז". נראה כי הקטין שרוי במצוקה נפשית
רבה, לא מבין מה מתרחש סביבו. הוא טען כי אמו תקפה אותו אך כאשר רואין על ידי העו"ס
התקשה למסור הסברים ונראה כי דבריו אינם קוהרנטיים. נקבעה לפיכך פגישה נוספת עם בת זוגו
הנוכחית של המבקש (שנישא ככל הנראה מחדש). לפגישה זו הגיע בסופו של דבר רק סבו של
הקטין (אביו של המבקש) שמסר כי הסבתא הגישה תלונה במשטרה על מעשה מגונה כנגד הקטין
וכי הוא לא חש בטוב ולכן לא הגיע.

7.4 הקטין מתאר כי הלכה למעשה הוא מתגורר בבית הסבים ולא בבית האב. הוא ישן בבית הסבים

ולא בבית המבקש.

7.5 העו"ס מתרשמת מהפעלת אמצעים פסיכולוגיים מצד משפחת האב כנגד הקטין שנועדו לגייס אותו לצדם ומדובר בהסתה פרועה וקשה כנגד האם בהתעלם מהצורך של הקטין לקשר עמה. הקטין עסוק באופי כפייתי בגינוי האם והאשמתה בחטיפת 3 אחיו וכן האשמתה כי נהגה כלפיהם באלימות.

7.6 **אין מדובר בהסתה נסתרת:** משפחת האב העבירה מסר גלוי לעו"ס כי לא תאפשר קשר של הקטין עם אמו.

7.7 ביקור בית בבית המשיבה העלה כי מתקיים קשר חם ואוהב בינה לבין 3 הילדים הקטנים השווים במחיצתה, כאשר הכל מביעים געגועים לאחיהם פלוני.

7.8 עו"ס לסדרי דין מתארת אב שאוהב את ילדיו ומעוניין להיות מעורב בחייהם אך פאסיבי שאינו עושה צעדים בשטח ובפועל כדי לממש הורותו והותיר הקרקע לפעולת בני משפחתו המורחבת (בעיקר ההורים). תפקידו ההורי לקוי לפיכך. כן נרשם כי הוא עושה מינימליזציה למצבו של בנו פלוני ולא מבין עד כמה חמור מצבו. האב סבור שאשתו הנוכחית תוכל לגדל את ילדיו וניכר כי הוא לא רואה עצמו כדמות הורית שתגדל את ילדיו אלא אחרים והדברים נרשמו במפורש מפיו בתסקיר. האב לא מסוגל לראות כל מאפיין או מישור חיובי בהורות של האם.

7.9 העו"ס ממליצה לפיכך על משמורת זמנית אצל האם עם הסדרי מפגשים וקשר למשך 3 חודשים עם האב במרכז הקשר.

8. במהלך הדיון השלישי בתיק זה (השני במעמד הצדדים) התקיים דיון בלתי פורמלי במהלכו ביקש בית המשפט להביא הצדדים להסכמה להותרת שלוש הילדים אצל האם והעברתו של פלוני לאלתר למשמורתה בשל החשש כי הוא עובר הליך של ניכור הורי פתולוגי מצד האב ומשפחתו המורחבת. המבקש ואביו סירבו לכך בכל תוקף. משפט אחד שאמר המבקש לפרוטוקול ממחיש היטב עד כמה החששות של העו"ס ושל בית המשפט כי מתקיים הליך ניכור הורי חמור ביחס לפלוני הינם חששות מבוססים:

"המבקש: לשאלת בית משפט מי גידל את הילדים כל הזמן, אני משיב שאני גידלתי את הילדים לא המשיבה. אין לי בעיה שהיא תראה את הילד. נכון שפלוני שונא אותה ושומע את זה ממני ומאבי".

ניכר עוד מדברי המבקש ואביו כי מתקיימת סימביוזה בינם לבין הקטין ללא כל יכולת לראותו כילד ותוך השלכה עליו את מלוא כובד המשקל של עולם וטענות המבוגרים:

"...אבל הילד פלוני 8 שנים **חושב לבד ואומר לבד**. אנו לא מכניסים לילד שום דבר לראש. הוא היה מספר לנו מה שקרה. הוא סיפר לנו מה קרה. אם בית משפט ישמע אותו תגיד שזה עולם אחר."

9. **חיזיון של ניכור הורי בקרב ילדים הינו חיזיון שכיח למרבה הצער במקרים של סכסוכי גירושין בעצימות גבוהה. כאשר מדובר במגזר הערבי השמרני/מסורתי, נלווים מאפיינים נוספים של ניכור פתוגני והיעדר נפרדות בין הורים לילדים. בייחוד נכונים הדברים כאשר נחשדת האשה בקיום מערכת יחסים עם גבר מחוץ למשפחה. חשד זה, למעשה "שורף" כל גשר וקשר בין הילדים לבין אמם בשל ההשלכה התרבותית, תדמיתית והחברתית העזה שיש לחשד שכזה על האב ובני משפחתו. במקרים מסוג זה קיים קושי גדול הרבה יותר למבני משפחה בריאים להיפרד ולהתפצל לשני מבני משפחה שהמשותף להם הוא הילדים ופעמים רבות חוזים אנו במקרים שבהם ילדים מנוכסים על ידי אבות ומגלים סרבנות קשר עם האם. המקרה הנוכחי נמנה על אותה קשת של מקרים.**

10. בית משפט זה כתב והזהיר לא אחת מפני סכנות הניכור ההורי (ראה למשל: תמ"ש (נצ') 4487-01-15 **פלונית נ' פלוני**):

"רשימת הנזקים ארוכה ועגומה ולהלן ראיתי לנכון להביא הנזקים (רשימה חלקית) שהתרשמתי כי כבר מתקיימים או עלולים להיגרם לילדים בנסיבות המקרה שבפניי (מתוך מאמרו של דר' דניאל גוטליב, תסמונת הניכור ההורי, **רפואה ומשפט** גיליון 31 דצמבר 2004 בעמ' 106, 113 ואילך):

א. הילדים לומדים דרכי חשיבה לא בריאות ולפעמים מעוותות, כגון "חשיבה שחור לבן" או כוללנית מאוד. במקרים קיצוניים יותר, גם בוחן המציאות של הילד נפגע. אמנם דרכי חשיבה אלה מוגבלות למתייחס לקשר עם אותו הורה אך יש סיכון כי הן תתפשטנה לתחומים אחרים. בהקשר זה יש להוסיף, כי העוינות והעימות גולשים בקלות ממישור היחסים בין הורה לילד ומזהמים זירות אחרות. כך למשל, ילדים מוסתים מגיבים בחשדנות ואף בעוינות, לא רק כלפי אחד ההורים, אלא גם לאנשים אחרים אשר לדעתם תומכים בעמדה של אותו הורה או לא מזדהים לחלוטין עם ההורה המסית, כגון עו"ס, פסיכולוגים, שופטים ועל כן אלה נפסלים באופן אוטומטי על ידי הילדים. נוצר דפוס חשיבה של "או שאתה אתנו או שאתה נגדנו".

ב. בהתנהגותו מגלה הילד חוסר אמפטיה לזולת - חוסר יכולת לראות ולהבין את העובר על הזולת. צורך התייחסות זו גובלת לעתים באכזריות. קהות חושים זו מפריעה להתפתחות רגשית תקינה של הילד.

ג. הילד מפתח הערכה מופרזת של היכולות והכוח שלו ולעתים מפגין התנהגות כוחנית. הוא מקבל חיזוקים מההורה המסית ולפעמים גם מגורמים אחרים. צורת התייחסות למבוגרים אחרים יכולה גם להיות מחוצפת, שוב תוך ברכה סמויה של ההורים.

ד. נוצר טשטוש גבולות בין הילד לבין ההורה האהוב מחד ובינו לבין ההורה השנוא מאידך. עם ההורה המסית נוצרה מערכת יחסים קרובה מדי ואילו עם ההורי השני מערכת

יחסים מנותקת מדי. בנוסף, החיבור להורה המסית אינו בריא ואינו מאפשר לילדים חשיבה עצמאית בנושא.

ה. ממילא הגירושין הם אירוע טראומתי עבור ילדים אם לא המשמעותי ביותר בחייהם. הניכור ההורי אינו מאפשר לילדים לצלוח לעבור את התהליך הנורמטיבי של התגברות ומנציח את ההיתקעות בתהליך. הדבר אף אינו מאפשר לילדים ליהנות מהטוב שבשני ההורים או בשני הבתים. הרתיעה והנתק אף מתפשטים למשפחת ההורה המנותק.

ו. המאבק אינו נרגע. לילדים אלה אין מנוח. ברוב המקרים הם מעורבים מדי במאבק בין ההורים. הם חשופים למידע, כגון פרוטוקולים של בתי המשפט או שיחות עם עורכי דין, הפוגעים בהם והעיסוק בנושאים אלה פוגע ביכולתם לעסוק בעניינים המתאימים לגילם.

ז. לעתים מזומנות במקרים אלה מוצגים הילדים "כעצמאיים" המפעילים שיקול דעת בלתי תלוי מרצון חופשי. במקרים רבים מוכח שלא רק שאין הילד מפעיל שיקול דעתו או מביע את רצונו, אלא שהוא שבוי פסיכולוגית של הורה אחד ונאלץ לדקלם את אשר נאמר לו ללא כל קשר או התחשבות ברצונו. הורים מנכרים מתקשים לעשות את ההפרדה החשובה בין הרצונות והצרכים שלהם לאלו של הילדים. הם מתקשים לראות את הילדים כבעלי דעה שונה בכל הנוגע לקשר שלהם עם ההורה האחר.

ח. "ייתכן ואובדן ההורה כחלק מתסמונת הניכור ההורי **קשה יותר ממות ההורה**. כאשר הורה מת ניתן להתאבל עליו, ולזכור הדברים הטובים והפחות טובים. על אף שההורה אינו נוכח פיזית בחיים, דמותו וזכרו חרותים בצורה חיובית בזכרון ובתודעה של הילד. כאשר הורה אחד נפטר הילד נעזר בהורה השני כדי לעבד האבדן ולהמשיך בחייו. כל זה אינו קורה במקרה של ניכור הורי, במהלכו הילד מאבד הורה ללא יכולת להתאבל עליו וללא אפשרות לעצב לעצמו כל זיכרון טוב שיש לו ואף להביע שביעות רצון מכך שההורה אינו חלק מחייו."

11. **הניכור ההורי באפיונו הפתולוגי חייב להיחשב התעללות ופגיעה פסיכולוגית בילדים ולהוות עילת נזקקות לפי חוק הנוער** (טיפול והשגחה) התש"ך - 1960 (ראה סעיף 2(6) לחוק הנוער לעיל הקובע כי קטין הוא נזקק באם או מקום "שלומו הגופני או הנפשי נפגע או עלול להיפגע מכל סיבה אחרת").

12. **מקום שכך רואה בית המשפט את הניכור ההורי, שוב אין מדובר בסכסוך משמורת בין הורים. סכסוך זה יכול שיתברר לו היכן שההורים יבחרו. המדובר על סוגייה של הגנה על הילד. הגנה מפני ההורים. ייתכן שהגנה ראויה תביא להוצאת ילד מהורה אחד והעברתו להורה אחר לתקופת הגנה זמנית. בכך אין מדובר בשינוי משמורת במובן של שינוי קבוע במקום חיו של הילד או אמירה כי הורות הורה אחד עדיפה על פני האחר (הגם שהדבר יכול לשמש אינדיקציה כזו). המדובר על מהלך "חירומי", הגנתי, הכרחי לשמירה על שלומו של ילד, להצלת נפשו מחטיפה והשתלטות עויינת, למניעת נתק ממושך ולעתים בלתי הפיך ורב שנים בינו לבין דמות התקשרות קרובה ואוהבת (הורה). משכך, ייתכנו נסיבות בהן הליך של צו הגנה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א - 1991, חרף מגבלותיו הראיתיות, סד הזמן הקצר בו אמור בית המשפט לפעול, דלות ראיות יחסית ומקרים**

מובהקים של "she said, he said" יידרש בית המשפט להכרעה אמיצה, מיידית וחיונית בדבר הוצאה של קטין ממשמורת הורה והעברתו להורה אחר או לחסות עו"ס לשמירה על טובתו.

13. זאת ועוד, יש לזכור כי החלטה זו של בית המשפט תמיד ניתנת לתיקון או לשינוי והיא זמנית. ניכור הורי שמתקבע וסרבנות קשר של ילדים עם הוריהם, לעתים לא ניתן לתיקון. על כן יש חשיבות רבה בנקיטת פתרון מידי ומהיר כבר במסגרת בקשת צו הגנה זו.

14. כמו-כן האב מושתק מלטעון בהקשר זה של הוצאה ממשמורת שהרי הוא עצמו ביקש באמצעות צו ההגנה שעתר לו, להוציא הילדים ממשמורת האם לאלתר.

15. בנסיבות העניין שוכנעתי, כי כל המתנה ושהות נוספת עם הותרת הבן פלוני במשמורת אביו או בני משפחתו תסב לו נזק פסיכולוגי מתמשך. נזק זה עולה לאין שיעור מנזקי אלימות פיזית או מילולית שננקטו כנגדו על ידי האם באם בכלל ננקטו. לא נעלמו מעיני כל טענות המבקש להתנהגות אלימה פיסית של האם כלפי הילדים בכלל וכלפי פלוני בכלל. עם זאת, רב הנסתר על הגלוי במשפחה זו והטענות והעדויות ביחס לכל טענות האלימות הן ביחס לילדים והן ביחס למשיבה הינן קוטביות, נסיבתיות, אינטרסנטיות ולא מספקות. מכל מקום, לעומת האב המצוי בהכחשה לעניין חשיבות הקשר עם האם, האם מצויה בטיפול, משתפת פעולה עם תוכנית טיפולית, רואה טובת הילדים בקשר עם האב וביכולתה לתרום לפיכך לשלום הילדים ולירפוי פצעי הפרידה והגירושין באופן מיטבי בהשוואה לאב ובני משפחתו.

16. על כן, אין בית המשפט ממתין עוד להתערבות עו"ס לחוק הנוער והגשת הליך נזקקות ורואה לנכון להפעיל סמכותו מכוח סעיף 8(א) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה - 1995 ולהכריז על הילד פלוני נזקק ומורה על הוצאתו ממשמורת המבקש ו/או בני משפחתו לאלתר והעברתו לעו"ס לחוק הנוער שתקבע מקום הימצאו אצל האם למשך 3 חודשים מהיום.

17. הסדרי שהות וקשר בין האב לבין כל ילדיו יתקיימו במרכז הקשר כאשר ניתנת בזה הסמכה לעו"ס לסדרי דין ולעו"ס לחוק הנוער לקבוע הסדרי שהות גם מחוצה לו.

18. המשיבה והילדים מחוייבים בהמשך טיפול מטעם לשכת הרווחה וציות לכל הנחייה בעניין מפגשים עם האב.

19. בית המשפט לא רואה חשש מפני הגעה של המבקש לבית המשיבה ולהיפך ולאור מגוריהם בכפרים נפרדים כל אחד עם משפחתו המורחבת, אין מקום לצו הגנה ביניהם.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ולעו"ס ותסגור את התיק.

ניתן לפרסום בהשמטת פרטי זיהוי של הצדדים.

ניתן היום, ה' כסלו תשע"ט, 13 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.